

Formativní hodnocení nejen v matematice

Jednou ze složek matematické gramotnosti, kterou je třeba rozvíjet napříč vzdělávacími oblastmi je: „*potřeba opakovaně zažívat radost z úspěšně vyřešené úlohy, pochopení nového pojmu, vztahu, argumentu nebo situace a důvěra ve vlastní schopnosti.*“

K dosažení výše uvedeného napomáhá hodnocení, které podporuje učení; které je založeno na posuzování práce žáků v rámci individuální vztahové normy, tedy na porovnávání současného výkonu žáka s jeho předchozím výkonem a hledání posunu ve sledovaném výkonu v rámci stanovených cílů učení.

Hodnocení, které žáka informuje, zda jeho úsilí vede či nevede k žádoucímu cíli, musí být konkrétní, okamžité, průběžné a kvalitní. Zároveň nesmí být v rozporu s jeho zájmy, protože každé hodnocení ovlivňuje vztah k vlastní osobě, vztah a motivaci k učení. Hodnocení nesmí v žákovi vyvolat dojem, že vytyčeného cíle nedosáhne, i když se sebevíc snaží.

Hodnocení se stává procesem spolupráce mezi učitelem a žákem s hlavním cílem nalézat cesty vedoucí k žákovu lepšímu učení, k porozumění zkoumaným jevům a problémům a k posilování důvěry ve vlastní schopnosti.

Podrobné náměty na formy a způsoby hodnocení lze např. čerpat z publikací:

- KOŠŤÁLOVÁ, Hana, MIKOVÁ, Šárka a Jiřina STANG. *Školní hodnocení žáků a studentů: se zaměřením na slovní hodnocení*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-314-7.
- STARÝ, Karel a Veronika LAUFKOVÁ. *Formativní hodnocení*. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-1001-6.
- WILIAM, Dylan a Siobhán LEAHY. *Zavádění formativního hodnocení: praktické techniky pro základní a střední školy*. EDULAB, 2016. ISBN 978-80-906082-7-6.

Nebo se inspirujte články:

<https://clanky.rvp.cz/clanek/c/Z/21664/moznosti-hodnoceni-zaku.html/>